

Arrest

nr. 312 801 van 11 september 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. VANCRAEYNES
Avenue de Fidevoye 9
5530 YVOIR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 2 oktober 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 september 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 mei 2024 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 10 juni 2024.

Gelet op de beschikking van 10 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 juli 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de eerste verzoekende partij bijgestaan door haar advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat P. VANCRAEYNES eveneens tweede verzoekende partij vertegenwoordigt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekers, die de Armeense nationaliteit bezitten, dienen beroep in tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, getiteld “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)”, waarbij hun huidige tweede verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Blijkens de bestreden beslissingen hebben verzoekers naar aanleiding van hun huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekers voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komen.

2. In het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van zijn relaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door hem aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. De Raad bevestigde deze beslissing bij arrest nr. 250 206 van 1 maart 2021.

In het kader van zijn huidig verzoek baseerde verzoeker zich deels op dezelfde motieven die hij al aangehaald had bij zijn eerste verzoek, namelijk zijn vervolgingsproblemen vanwege A., de zoon van een rijke persoon, en zijn handlangers. In verband hiermee verklaarde hij van zijn kinderen vernomen te hebben dat ze via de burens gehoord hadden dat er mannen naar hem geïnformeerd hadden. Daarnaast wees hij nog op zijn medische problemen. In verband hiermee haalde hij aan dat de artsen hier hem aangeraden hebben om een medische ingreep te ondergaan waarbij een zogenaamde sfincterprothese geplaatst wordt. Deze medische ingreep kan in Armenië echter niet uitgevoerd worden. Ter staving van zijn huidig verzoek legde hij verschillende medische attesten uit België voor alsook een brief van het Armeens ministerie van volksgezondheid waarin bevestigd wordt dat een dergelijke medische ingreep in Armenië niet uitgevoerd wordt.

In het kader van verzoeksters eerste verzoek om internationale bescherming nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de door haar ingeroepen medische problemen geen verband hielden met de criteria zoals bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Uit haar verklaringen is nergens gebleken dat de toegang tot de noodzakelijke medische zorgen haar in Armenië intentioneel geweigerd werd. Het feit dat zij onvoldoende financiële middelen had om bepaalde medische behandelingen te bekostigen is een probleem van louter socio-economische aard dat op zich geenszins ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie of de bepalingen van subsidiaire bescherming. De Raad bevestigde deze beslissing bij arrest nr. 216 678 van 12 februari 2019.

In het kader van haar huidig verzoek verwees zij opnieuw naar haar medische problemen. In verband hiermee herhaalde zij dat medische zorgen in Armenië erg duur zijn en dat zij niet genoeg geld heeft om een goede medische behandeling in Armenië te kunnen betalen. Daarnaast haalde zij ook aan psychologische problemen te hebben. Ter staving van haar huidig verzoek legde zij een psychologisch attest voor, van 07/04/2023 opgesteld door Dr. G. S., psychiater bij het Universitair Verplegingscentrum Brugmann.

3. De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als een 'nieuw element' dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoekers in aanmerking komen voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt. In de bestreden beslissing wordt onder meer op goede gronden gemotiveerd dat:

(i) wat betreft zijn verklaringen dat hij vernomen heeft dat enkele mannen nog naar hem geïnformeerd hebben, kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het relaas dat hij in het kader van zijn vorig verzoek heeft uiteengezet, namelijk zijn vervolgingsproblemen vanwege A., de zoon van een rijke persoon, en zijn handlangers. In verband hiermee moet worden beklemtoond dat zijn vorig verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad werden bevestigd. Het gegeven dat hij naar aanleiding van zijn huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen.

(ii) met betrekking tot de door hem aangehaalde medische problemen en zijn verklaring dat hij een welbepaalde medische ingreep moet ondergaan die in Armenië niet uitgevoerd kan worden, dient er op gewezen te worden dat deze problemen als dusdanig geen verband houden met de criteria zoals bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Hij dient zich voor de beoordeling van deze medische problemen dan ook te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot

verblijf gericht aan de minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

(iii) de door hem voorgelegde medische attesten uit België zijn medische problemen staven. De brief van het Armeens ministerie van volksgezondheid bevestigt dat een medische ingreep waarbij een zogenaamde sfincterprothese geplaatst wordt in Armenië niet uitgevoerd wordt. Deze documenten bevatten verder geen informatie die afbreuk kan doen aan bovenstaande argumentatie.

Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. In de bestreden beslissing wordt onder meer op goede gronden gemotiveerd dat:

(i) verzoekster met betrekking tot de motieven die zij aangehaald heeft in het kader van haar eerste verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen heeft afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken heeft aangebracht. Zij herhaalde slechts dat medische zorgen in Armenië erg duur zijn en dat zij niet genoeg geld heeft om een goede medische behandeling in Armenië te kunnen betalen.

(ii) het door haar voorgelegde psychologisch attest verder ook geen informatie bevat die afbreuk kan doen aan bovenstaande argumentatie.

5. De verwerende partij heeft op afdoende wijze rekening gehouden met de verklaringen en documenten die verzoekers hebben aangebracht in het kader van hun huidig volgend verzoek om internationale bescherming, elementen die zij afdoende heeft onderzocht alsook zorgvuldig heeft beoordeeld en afgewogen. Daarbij komt de verwerende partij op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoekers geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De bevindingen van de verwerende partij vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Verzoekers slagen er niet in om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

6. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekers het niet eens zijn met de motieven van de bestreden beslissingen, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komen dan het houden van een betoog omtrent hun procedurele behoeften, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.

7. Verzoekers houden een betoog omtrent hun procedurele behoeften, benadrukken hun psychologische en psychiatrische problemen, en hun kwetsbaarheid, en verwijzen hierbij naar hun voorgelegde documenten. Zij halen voorts aan dat er voor hun interview op de DVZ geen specifieke maatregelen werden genomen die alle omstandigheden van hun pathologie zouden kunnen voorkomen, en dat de enige voorgestelde maatregel bestond uit de mogelijkheid een pauze te vragen op hun verzoek.

De Raad wijst er op dat verzoeker geen attesten heeft voorgelegd waaruit zou blijken dat hij psychologische/psychiatrische problemen zou hebben.

De Raad merkt op dat uit hun voorgelegde attesten niet kan worden afgeleid dat zij omwille van hun medische/psychologische problemen niet bij machte zijn om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan voorliggende procedure deel te nemen.

De Raad wijst op hetgeen dienaangaande in de bestreden beslissing van verzoeker werd vastgesteld door de commissaris-generaal:

“Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming bepaalde bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Uit uw verklaringen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 13/07/2020, p. 2-3) en de verschillende door u voorgelegde medische attesten bleek immers dat u toen herstellende was van een operatie en dat u nog altijd medisch opgevolgd werd. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het verleden steunmaatregelen verleend, en werd u tijdens uw persoonlijk onderhoud meer dan eens de mogelijkheid geboden om aan te geven wanneer u een pauze wenste, wat water wilde drinken, even wilde rechtstaan en lopen als u rugpijn had, of als u iets anders nodig had (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 13/07/2020, p. 2-3). Tijdens het persoonlijk onderhoud vroeg u geen enkele keer om te pauzeren, maar werd een lange pauze ingelast, werd u vergezeld naar de wc en werd u water aangeboden. Later tijdens het persoonlijk onderhoud werd u nog gevraagd of alles goed ging, waarop u bevestigend antwoordde (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 13/07/2020, p. 12). Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén concrete aanwijzingen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Uit uw

verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken en de door u voorgelegde medische attesten blijkt namelijk dat u nog altijd ernstige medische problemen hebt. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort gelden en werd deze mee in acht genomen in het kader van onderhavige procedure. Er kan dan ook vanuit gegaan worden dat uw rechten gerespecteerd worden en u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”.

Uit de door verzoeker bijgebrachte attesten blijkt geenszins dat zijn medische problemen van die aard zijn dat hij niet in staat zou zijn (geweest) om bij de Dienst Vreemdelingenzaken volwaardige verklaringen af te leggen. Verder blijkt uit het verslag van zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij in staat bleek het gesprek te volgen, de inhoud van de gestelde vragen te begrijpen en hierop duidelijke en concrete antwoorden te formuleren. Er kan uit het geheel van zijn verklaringen afgeleid tijdens zijn tweede verzoek om internationale bescherming dan ook geenszins worden afgeleid dat hij niet in staat was om uitgebreide en coherente verklaringen af te leggen, of niet bij machte was om op een volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de asielprocedure deel te nemen.

Verzoeker, die in de vragenlijst “bijzondere procedurele noden” DVZ daarenboven zelf eenduidig aangaf dat er geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van zijn verhaal of zijn deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken, toont verder niet concreet aan en maakt niet hard dat er in casu en in het kader van zijn voorliggend, volgend verzoek om internationale bescherming bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Verder duidt hij niet hoe de aanwezigheid van een vertrouwenspersoon of eventuele andere steunmaatregelen van invloed hadden kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

De Raad wijst voorts op hetgeen dienaangaande in de bestreden beslissing van verzoekster werd vastgesteld door de commissaris-generaal:

“Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming bepaalde bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Uit uw verklaringen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 04/09/2018, p. 2) en de verschillende door u voorgelegde medische attesten bleek immers dat u toen niet volledig genezen was van uw ziekte, dat u nog altijd een medische behandeling kreeg en dat u een te hoge bloeddruk had waardoor u soms onwel kon worden. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het verleden steunmaatregelen verleend, en werd u tijdens uw persoonlijk onderhoud de mogelijkheid geboden om het telkens aan te geven als u een pauze wenste, wat water wilde drinken, even wilde rechtstaan als u pijn had, of als u iets anders nodig had. U stelde dat u het zeker zou aangeven als u iets nodig had (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 04/09/2018, p. 2). Tijdens het persoonlijk onderhoud vroeg u één keer om wat water te drinken omdat u zich niet goed voelde. Toen u vervolgens gevraagd werd of u een pauze wenste, verklaarde u dat het wel zou gaan om het persoonlijk onderhoud verder te zetten (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 04/09/2018, p. 5). Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén concrete aanwijzingen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Uit uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat u nog altijd ernstige medische problemen hebt. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort gelden en werd deze mee in acht genomen in het kader van onderhavige procedure.

U haalde op de Dienst Vreemdelingenzaken weliswaar nog aan dat u psychologische problemen hebt. U hebt last van stress en hebt ook geheugenproblemen (zie verklaringen Dienst Vreemdelingenzaken volgend verzoek, vraag nr. 13). Ter staving van deze problemen legde u een psychologisch attest voor. In het attest wordt gesteld dat u lijdt aan symptomen van depressie en angst gelieerd aan diverse stressfactoren. Uit uw verklaringen tegenover de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt evenwel dat u over voldoende cognitieve capaciteiten beschikte om uw relaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. U was in staat het gesprek te volgen, de inhoud van de gestelde vragen te begrijpen en hierop duidelijke, concrete en gedetailleerde antwoorden te formuleren. Het persoonlijk onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken heeft op normale wijze plaatsgevonden en er hebben zich geen problemen voorgedaan. Bijgevolg kan uit het door u voorgelegde psychologisch attest niet afgeleid worden dat de door u aangehaalde psychologische problemen u effectief verhinderen om uw rechten te kunnen doen gelden noch dat deze een valabele reden vormen om niet aan uw verplichtingen te voldoen.”.

Uit de door verzoekster bijgebrachte attesten blijkt geenszins dat haar medische/psychologische problemen van die aard zijn dat zij niet in staat zou zijn (geweest) om bij de Dienst Vreemdelingenzaken volwaardige verklaringen af te leggen.

Ondanks het feit dat verzoekster in de vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ, aangaf dat er elementen of omstandigheden waren die het vertellen van haar verhaal of haar deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken: "Ik lijd onder zware stress als ik naar zo'n plekken als jullie moet komen. Op de dag van de asielaanvraag ben ik onwel geworden omdat ik door stress een hoge bloeddruk had. In zulke situatie gaat de bloeddruk omhoog en zelfs met medicijnen daalt het niet. (...)", merkt de Raad op dat uit het verslag van haar verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat zij in staat bleek het gesprek te volgen, de inhoud van de gestelde vragen te begrijpen en hierop duidelijke en concrete antwoorden te formuleren. Er kan uit het geheel van haar verklaringen afgeleid dat zij niet in staat was om uitgebreide en coherente verklaringen af te leggen, of niet bij machte was om op een volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de asielprocedure deel te nemen.

Verzoekster toont verder niet concreet aan en maakt niet hard dat er in casu en in het kader van haar voorliggend, volgend verzoek om internationale bescherming bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Verder duidt zij niet hoe de aanwezigheid van een vertrouwenspersoon of eventuele andere steunmaatregelen van invloed hadden kunnen zijn op de behandeling van haar verzoek of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

Door louter in het verzoekschrift hun psychologische en psychiatrische problemen, en hun kwetsbaarheid, te benadrukken, en naar hun voorgelegde documenten dienaangaande te verwijzen, en aan te halen dat er voor hun interview op de DVZ geen specifieke maatregelen werden genomen die alle omstandigheden van hun respectieve pathologie zouden kunnen voorkomen, en dat de enige voorgestelde maatregel bestond uit de mogelijkheid een pauze te vragen op hun verzoek, voeren verzoekers ter weerlegging van de voormelde motieven niet één concreet en dienstig argument aan.

In zoverre verzoekers erop wijzen dat zij tijdens het afleggen van hun interview op DVZ niet werden bijgestaan door een vertrouwenspersoon, kan worden opgemerkt dat het verzoekers' taak is om hun verdediging op een alerte en diligente wijze te regelen en om zich, zo zij dit wensen, te verzekeren van de bijstand van een vertrouwenspersoon. Nergens uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers zouden hebben verzocht om bij de DVZ te worden bijgestaan door een vertrouwenspersoon.

Verzoekers halen verder artikel 48/9, § 2 van de Vreemdelingenwet aan en hekelen dat er geen arts of andere bevoegde beroepsbeoefenaar in de gezondheidszorg werd aangewezen om via een medisch onderzoek aanbevelingen te doen betreffende de bijzondere procedurele noden.

Verzoekers gaan eraan voorbij dat de aanbevelingen op grond van een medisch onderzoek een loutere mogelijkheid betreffen waartoe de minister of diens gemachtigde, dan wel de commissaris-generaal kan beslissen voor zover zij dit nuttig of opportuun achten bij het vaststellen of identificeren van eventuele bijzondere procedurele noden en/of het verlenen van bepaalde specifieke steunmaatregelen teneinde een optimaal procedureverloop te garanderen. Verzoekers voegen voorts een voorwaarde toe aan de wet waar zij menen dat de commissaris-generaal in de beslissing dient te motiveren waarom geen toepassing wordt gemaakt van voormelde bepaling.

Geenszins betreft het een wettelijke verplichting om dergelijk (bijkomend) medisch onderzoek te gelasten. Dit blijkt overigens uit § 6 van diezelfde bepaling, die luidt als volgt: "De vaststelling [...] dat verzoeker overeenkomstig § 2 niet medisch werd onderzocht, verhindert niet dat de procedure verder wordt behandeld [...] of belet de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen niet om een beslissing te nemen over het (volgend) verzoek om internationale bescherming". Dit geldt in onderhavige gevallen, waar er op grond van de elementen die in hun volgend verzoek voorhanden waren op het moment van het nemen van de bestreden beslissingen géén concrete indicaties voorlagen waaruit zou kunnen blijken dat verzoekers niet bij machte waren om hun motieven op dienstige wijze kenbaar te maken in hun huidig verzoek om internationale bescherming.

8. Waar verzoekster zeer algemeen stelt dat zij een medisch document heeft ingediend dat werd opgesteld door haar psychiater, en dat aantoonde dat het verhoor in het kader van haar eerste verzoek, niet werd opgesteld onder de voorwaarden van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, en dus niet in aanmerking kan worden genomen in het kader van de beoordeling van haar vrees in geval van terugkeer naar haar land van herkomst, wijst de Raad er op dat in zoverre verzoekster in het onderhavig verzoekschrift kritiek uit op de beoordeling van haar vorig verzoek door de commissaris-generaal en de Raad, dient te worden opgemerkt dat verzoekster haar onderhavig verzoekschrift niet kan aanwenden als een vorm van beroep tegen de beoordeling van haar vorig verzoek door de commissaris-generaal en de Raad.

Bovendien wijst de Raad op de volgende vaststelling uit de beslissing genomen door de commissaris-generaal in het kader van haar eerste verzoek:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen tijdens uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 04/09/2018, p. 2) alsook uit de verschillende door u voorgelegde medische attesten, is namelijk gebleken dat u niet volledig genezen bent van uw ziekte, dat u nog altijd een medische behandeling krijgt, en dat u een te hoge bloeddruk hebt waardoor u onwel kan worden. Om aan deze noden op passende wijze tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u tijdens uw persoonlijk onderhoud de mogelijkheid geboden om het telkens aan te geven als u een pauze wenste, wat water wilde drinken, even wilde rechtstaan als u pijn had, of als u iets anders nodig had. U stelde dat u het zeker zou aangeven als u iets nodig had (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 04/09/2018, p. 2). Tijdens het persoonlijk onderhoud vroeg u één keer om wat water te drinken omdat u zich niet goed voelde. Toen u vervolgens gevraagd werd of u een pauze wenste, verklaarde u dat het wel zou gaan om het persoonlijk onderhoud verder te zetten (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 04/09/2018, p. 5).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

9. Bijgevolg lijken verzoekers geen nieuwe elementen aan te brengen noch lijken er nieuwe feiten aan de orde te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maken de verzoekende partijen kenbaar dat zij het niet eens zijn met deze in de beschikking opgenomen grond (zij worden overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vragen om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij(en) de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partijen te erkennen als vluchteling of hen de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 25 juli 2024 staat het volgende vermeld:

“Tolk 588 legt de eed af en tolkt Russisch.

De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord.

Verzoekende partijen menen dat er wel degelijk nieuwe elementen zijn, nl. hun psychische problemen spelen een grote rol. Hun bijkomende verklaringen zijn belangrijk en wijzen op hun kwetsbare profiel waarmee geen rekening werd gehouden bij hun verhoor op het CGVS. Er mag geen rekening worden gehouden met de verklaringen afgelegd in het kader van hun eerste VIB en dit wordt aangetoond met de medische attesten. Voor het overige volharden ze in hun verzoekschrift."

5. Verzoekers brengen ter terechtzitting, met voormelde argumentatie, geen concrete en dienstige argumenten bij die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 28 mei 2024.

5.1. Wat betreft verzoekers' argument dat er geen rekening mag worden gehouden met de verklaringen afgelegd in het kader van hun vorig, eerste verzoek en dat dit wordt aangetoond door de medische attesten, verwijst de Raad naar hetgeen hierover eerder in punt 8 van de beschikking werd opgemerkt. Verzoekers laten na hierop een ander licht te werpen.

Het is een evidentie dat bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag worden gehouden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerder verzoek zijn afgelegd, en met vaststellingen gedaan in het kader van een vorig verzoek.

De Raad herhaalt dat een volgend verzoek om internationale bescherming niet kan worden aangewend als een vorm van impliciet beroep of als middel om een heroverweging te bekomen van feitelijke oordelen in voorgaande procedures. Verzoekers kunnen huidig volgend verzoek en onderhavig beroep niet aanwenden als vorm van beroep tegen de beoordeling in het kader van hun vorig verzoek om internationale bescherming, die definitief is geworden.

5.2. Het is bovendien opmerkelijk en frappant dat verzoekers aldus enerzijds voorhouden dat geen rekening mag worden gehouden met de verklaringen die zij bij hun vorig, eerste verzoek aflegden, maar dat zij zich anderzijds bij huidig volgend verzoek grotendeels steunen op hetgeen zij toen bij hun vorig verzoek verklaarden.

Zo baseert verzoeker zich bij huidig tweede verzoek deels op dezelfde motieven die hij al aanhaalde bij zijn eerste verzoek, namelijk de beweerde vervolgingsproblemen vanwege A., de zoon van een rijke persoon, en diens handlangers. Verzoekster op haar beurt wijst bij huidig tweede verzoek opnieuw op haar medische problemen, problemen die zij al eerder bij het vorig beschermingsverzoek aanhaalde. Verzoekers betwisten dit ter zitting niet. Zij ontkennen niet dat hetgeen zij bij huidig volgend verzoek inroepen deels een herhaling en voorzetting vormt van hetgeen zij eerder bij hun vorig, eerste beschermingsverzoek aanhaalden.

In dit verband wordt eraan herinnerd dat wat de door verzoeker (al) aangehaalde problemen met A. betreft, die problemen eerder door de Raad in zijn arrest nr. 250 206 van 1 maart 2021 ongeloofwaardig werden bevonden. Het door verzoekers bij huidig volgend verzoek louter vasthouden aan dat ongeloofwaardig relaas is vanzelfsprekend niet van aard de geloofwaardigheid ervan te herstellen.

Wat daarnaast de door verzoekster bij haar vorig, eerste verzoek om internationale bescherming aangehaalde medische problemen betreft, wijst de Raad op hetgeen hij over verzoeksters medische problematiek in zijn arrest nr. 216 678 van 12 februari 2019 heeft geoordeeld:

"De Raad onderstreept dat uit de verklaringen van verzoekende partij nergens is gebleken dat de toegang tot de noodzakelijke medische zorgen haar in Armenië intentioneel geweigerd werden en is van oordeel dat in casu verwerende partij terecht besluit dat de medische problemen van verzoekende partij en het feit dat zij onvoldoende financiële middelen heeft om bepaalde medische behandelingen te bekostigen op zich niet ressorteren onder het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag of de bepalingen van subsidiaire bescherming.

De Raad duidt erop dat indien verzoekende partij een verblijfsmachtiging wenst te bekomen op basis van medische gronden zij hiertoe de geëigende procedure voorzien bij artikel 9ter van de Vreemdelingenwet dient te volgen.

Wat betreft de als bijlage bij het verzoekschrift gevoegde medische attesten en de algemene informatie in verband met de gezondheidszorg in Armenië (bijlagen 2-7), is de Raad van oordeel dat deze medische attesten en algemene informatie geen enkele afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen. Immers bevestigen deze slechts de medische problemen van verzoekende partij en de algemene situatie in Armenië voor wat betreft de gezondheidszorg aldaar, dewelke niet betwist worden."

Die arresten van begin 2019 (verzoekster) en begin 2021 (verzoeker), waarmee hun eerste beschermingsverzoek werden afgesloten, genieten gezag van gewijsde.

Verzoekers hebben nadien nog tot augustus 2023, oftewel ruim meer dan twee jaar, gewacht om huidig volgend verzoek in te dienen, verzoeken waarbij zij dus grotendeels al eerder bij het vorig beschermingsverzoek aangehaalde elementen herhalen. Dat verzoekers jarenlang hebben gewacht - waarbij zij in België bleven- om een volgend verzoek om internationale bescherming in te dienen, ondergraaft op ernstige wijze hun voorgehouden nood aan internationale bescherming. Het is een indicatie dat zij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achten. Het ondermijnt de ernst en geloofwaardigheid van verzoekers' beweringen als zouden de bedreigingen nog steeds van toepassing zijn en hun vrees gegrond en actueel zijn.

5.3. Door voorts ter zitting -de concrete vaststellingen in de beschikking louter ontkennend en deze geheel ongemoeid latend-, zonder meer voor en vol te houden dat hun medische/psychische problemen wel degelijk nieuwe elementen zijn, doen verzoekers geen afbreuk aan de concrete gronden van de beschikking waarbij tot het tegendeel wordt besloten. Verzoekers ontkrachten noch weerleggen de gronden van de beschikking waarbij wordt vastgesteld en geoordeeld dat hun huidig tweede verzoek om internationale bescherming geen nieuwe feiten of elementen bevat in de zin van artikel 57/6, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komen voor internationale bescherming. Dat zij het niet eens zijn met die analyse en conclusie, is niet van aard anders te doen besluiten.

De Raad beklemtoont dat, zoals eerder in het kader van hun vorig, eerste beschermingsverzoek werd opgemerkt, medische/psychische problemen op zich geen verband houden met de criteria inzake internationale bescherming.

5.4. Wat betreft verzoekers' betoog ter zitting omtrent hun bijkomende verklaringen die volgens hen op hun kwetsbaar profiel wijzen en waarmee geen rekening zou zijn gehouden bij hun verhoor op het CGVS, wordt aangenomen dat verzoekers hiermee op het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van hun huidig volgend verzoek om internationale bescherming doelen, aangezien er in het kader van hun huidig volgend verzoek geen persoonlijk onderhoud op het CGVS plaatsvond.

Verzoekers werpen met hun algemene argumentatie hoe dan ook geen ander licht op hetgeen concreet in de beschikking wordt vastgesteld omtrent het verloop van hun gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken. Zij gaan niet concreet in op hetgeen hierover eerder concreet en uitgebreid in de beschikking werd vastgesteld, en slagen er dan ook niet in aan die vaststellingen afbreuk te doen.

5.5. Verzoekers volharden voor het overige in hun verzoekschrift, zonder voorts enigszins, laat staan concreet op de inhoud van de beschikking van 28 mei 2024 in te gaan en hier enige repliek tegen in te brengen.

6. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in voormelde beschikking opgenomen grond. Bijgevolg brengen de verzoekende partijen geen nieuwe elementen aan noch zijn er nieuwe feiten aan de orde die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf september tweeduizend vierentwintig door:

M. RYCKASEYS, kamervoorzitter

M. DENYS, griffier

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS